

„Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea ...”

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: Geneza 1; Psalmii 8:3; Romani 8:19-22; Leviticul 11:14-22; Geneza 2:1-3; Marcu 2:28.

Studiul 3

Sabat după-amiază

Text de memorat: „În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.” (Geneza 2:2)

Studiul din săptămâna aceasta își propune să facă o analiză a scurtei relatări biblice despre ultimele trei zile ale creării pământului și despre ziua de Sabat. Această relatare se găsește în Geneza 1 – 2:1-3, dar referiri la evenimentele descrise aici există în mai multe cărți ale Bibliei. Unul dintre aspectele cele mai interesante ale acestei relatări este împărțirea creațiunii pe zile. De ce a ales Dumnezeu să creeze perioada aceasta de șapte zile consecutive, pe care noi o numim săptămână?

Scriptura nu ne dă un răspuns direct la această întrebare, dar ne oferă câteva indicii. Probabil că cel mai important indiciu este Sabatul însuși, un timp special rezervat pentru comuniunea dintre Dumnezeu și omenire. O altă explicație poate fi aceea că Dumnezeu a creat săptămâna pentru a oferi un timp potrivit pentru muncă, dar și un timp în care să ne amintim de relația noastră cu El (vezi Marcu 2:28). Acest timp special avea să-i ajute pe oameni să își aducă aminte că Dumnezeu este sursa adevărată a tuturor lucrurilor și că sunt complet dependenți de El.

Indiferent ce răspuns alegem, un lucru este evident: relatarea din Geneza ne vorbește despre grija deosebită manifestată de Dumnezeu atunci când a creat pământul și despre faptul că El a dat un scop fiecărui lucru și fiecărei ființe create. El nu a lăsat nimic la voia întâmplării.

1. Citește Geneza 1:14-19. Ce a făcut Dumnezeu în ziua a patra? Cum putem explica acest pasaj, în condițiile în care în prezent avem o anumită înțelegere despre modul de funcționare a lumii noastre?

Ziua a patra este, probabil, cea mai controversată dintre toate cele șase zile ale creației. Dacă soarele a fost creat în ziua a patra, ce anume a determinat ciclul zi-noapte din primele trei zile? Pe de altă parte, dacă soarele exista deja, care a fost elementul nou creat în ziua a patra?

Incertitudinea legată de evenimentele din ziua a patra nu este dată de o contradicție logică, ci de numeroasele explicații care pot fi oferite. O posibilă explicație poate fi aceea că soarele a fost creat în ziua a patra și că lumina din primele trei zile provenea de la prezența lui Dumnezeu sau de la o altă sursă, ca de exemplu de la o supernovă. Apocalipsa 21:23 este în concordanță cu această idee, întrucât susține că în cetatea cerească nu mai e nevoie de soare, pentru că Dumnezeu este acolo. O a doua explicație posibilă este aceea că soarele, luna și stelele au primit această funcție abia în momentul acela. Psalmul 8:3 pare a fi în concordanță cu această interpretare. Cercetătorul evreu C. John Collins notează că formularea în limba ebraică a textului din Geneza 1:14 permite ambele explicații. (Vezi C. John Collins, *Genesis 1-4: A Linguistic, Literary, and Theological Commentary*, pag. 57.)

O a treia explicație posibilă este aceea că soarele exista deja, dar lumina lui era blocată de nori sau de praful vulcanic și nu a fost vizibil sau pe deplin funcțional până în ziua a patra. Putem compara această explicație cu situația în care se găsește în prezent planeta Venus.

Textul nu pare să susțină în mod clar aceste interpretări, dar nici nu le respinge. Acest fapt însă nu îi împiedică pe oameni să susțină cu încăpățănare o explicație sau alta. Probabil că cel mai bun principiu de urmat este acela de a nu-i acorda unei anumite întrebări o importanță mai mare decât îi acordă Biblia. În același timp, trebuie să admitem că înțelegerea noastră este limitată, îndeosebi în ceea ce privește puterea lui Dumnezeu de a crea. În definitiv, gândește-te câte mistere ale științei există în prezent; există anumite fenomene care se produc acum și care sunt investigate de oamenii de știință, dar care rămân încă niște mistere. Prin urmare, dacă unele fenomene actuale sunt misterioase, cu cât mai misterios este un fenomen produs în urmă cu atât de mult timp!

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să analizeze dovezile textuale care arată că Geneza 1 a fost scris ca o narațiune istorică.

La nivelul sentimentelor: Să își dea seama de importanța atitudinii pe care o avem atunci când ne apropiem de textul biblic.

La nivel practic: Să lase textul biblic să se interpreteze singur, fără să aducă idei nebiblice în procesul de interpretare.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Autenticitatea istorică a textului din Geneza 1

- A. Unii se întreabă dacă genul literar utilizat în Geneza 1 este cel de narațiune istorică sau dacă nu cumva este vorba mai degrabă de un text simbolic, poetic. Ce dovezi din Geneza 1 ne ajută să găsim un răspuns la această dilemă?
- B. Cum ne ajută cuvântul ebraic pentru „zi” să răspundem la această întrebare?
- C. Cum ne ajută expresia *waw* din limba ebraică (care are sensul „dar” sau „și”) să răspundem la această dilemă?

II. Sentimente: Atitudinea de respect față de Cuvânt

- A. De ce este atât de important modul în care ne apropiem de textul biblic?
- B. Cum putem cultiva sentimentul de respect și de admirație față de Dumnezeu atunci când ne apropiem de textul biblic?

III. Practic: Textul biblic este propriul lui interpret

- A. Cum ne putem apropia mai bine de textul biblic, fără să corupem mesajul prin idei străine lui?
- B. Cum putem aborda și interpreta Biblia în condițiile impuse de ea?

Rezumat: Atitudinea pe care o avem față de istoria facerii lumii determină atitudinea pe care o vom arăta față de întreaga Biblie. Metodele de reinterpretare, deși urmăresc să facă Geneza mai ușor de acceptat pentru omul modern, se aseamănă în unele cazuri, cu metoda unor creștini de a reinterpreta textul biblic pentru a face Sabatul mai ușor de acceptat pentru societatea păzitoare a duminicii. Interpretarea Bibliei nu ar trebui să fie motivată sau influențată de dorința omului, ci ar trebui să se întemeieze pe principiul că Scriptura este propriul ei interpret.

2. Citește Geneza 1:20-23. Există aici vreun indiciu că ființele acestea au apărut la întâmplare?

Apele și atmosfera au fost populate în a cincea zi. Mulți cercetători au observat că între ziua a doua și a cincea există o relație. Apele au fost despărțite de atmosferă în ziua a doua și ambele au fost umplute cu ființe vii în ziua a cincea. Evenimentele de la creațiune par să se fi produs într-o anumită ordine, fapt care ne vorbește despre respectarea unei planificări și despre grija și ordinea cu care a lucrat Dumnezeu. Cu alte cuvinte, nu există nicio dovadă că vreun lucru s-ar fi produs la întâmplare.

Observăm că numele animalelor din apă și din aer au formă de plural, fapt care ne arată că în ziua a cincea a fost creată o mare diversitate de organisme vii. Fiecare ființă a fost binecuvântată cu capacitatea de a crește și de a se înmulți. Diversitatea a existat de la început. Nu a existat un singur strămoș comun din care să fi apărut toate celelalte specii, ci se pare că fiecare specie a fost înzestrată cu posibilitatea de a da naștere la indivizi diferiți. De exemplu, din porumbelul comun au fost obținute peste 400 de rase; de asemenea, în prezent se cunosc cel puțin 27 de rase de peștișori aurii. Se pare că Dumnezeu a înzestrat creaturile Sale cu potențialul de a da naștere unei mari varietăți de progenituri, sporind astfel diversitatea creației Sale.

În versetul 21, se spune că Dumnezeu a văzut că făpturile create de El erau bune. Aceasta înseamnă că erau bine concepute, erau frumoase, nu aveau defecte și contribuiau în mod armonios la îndeplinirea scopului pentru care fuseseră create.

Nu există vietăți care să ne fascineze și să ne stârnească admirația așa ca păsările. Structura corpului lor este uluitoare. Penele lor sunt ușoare, dar puternice; rezistente, dar flexibile. Părțile unei pene de zbor sunt prinse laolaltă de un ax rezistent și totodată ușor, prin intermediul mai multor ansambluri complexe de perișori minusculi. Plămânul este structurat în așa fel încât pasărea să aibă la dispoziție oxigen și când inspiră, și când expiră, astfel că păsările beneficiază de cantitatea mare de oxigen, necesară în timpul zborului. Acest lucru este realizat datorită prezenței unor saci de aer în unele tipuri de oase. Acești saci au rolul de menținere a fluxului de oxigen și, în același timp, de reducere a greutatei corpului păsării, făcând zborul mai ușor de menținut și de controlat. Structura corpului păsărilor este uimitoare!

Citește Matei 10:29-31. Ce motive de încurajare găsești în aceste cuvinte?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Cum să ne raportăm la textul biblic? Ar trebui să lăsăm Scriptura să se interpreteze singură sau e mai bine să împrumutăm idei din societatea modernă pentru a face mesajul ei mai plăcut?

Recomandare: Misiunea ta este să îi ajuți pe membrii grupei să înțeleagă cât de importantă este interpretarea corectă a Scripturii pentru credința lor și pentru creșterea lor spirituală.

Modul în care abordăm textul poate afecta în mare măsură mesajul desprins din el. În ce fel afectează modul de abordare a textului din Geneza 1 mesajul pe care îl putem desprinde din acest text astăzi?

Ce s-ar întâmpla cu căsătoria ta sau cu afacerea ta dacă te-ai purta cu mesajele sau scrisorile primite de la partenerul de viață sau de afaceri cu tot atâta indiferență ori dispreț cu care se poartă unii față de textul din Geneza 1? Domnul Isus a ridicat o întrebare similară: „Cine este tatăl acela dintre voi care, dacă-i cere fiul său pâine, să-i dea o piatră? Ori, dacă cere un pește, să-i dea un șarpe în loc de pește? Sau, dacă cere un ou, să-i dea o scorpie?” (Luca 11:11,12). Dacă avem convingerea că Dumnezeu este Cel care a inspirat mesajele transmise de scriitorii Bibliei, cât de creativi ne putem permite să fim atunci când interpretăm Geneza 1? Putem reinterpretă zilele din Geneza 1 așa cum a „reinterpretat” tatăl din ilustrația lui Isus „pește” ca însemnând „șarpe”? Sau e mai bine să căutăm dovezi interne referitoare la modul în care scriitorul și-a dorit să înțelegem Geneza 1?

Activitate introductivă: Ți s-a întâmplat vreodată să transmiți un mesaj foarte clar și, ulterior, să constăți că destinatarul mesajului a folosit o metodă foarte creativă de interpretare cu intenția de a ocoli ceea ce ai vrut să-i transmiți? Cum te-ai simțit?

În Geneza 1:24-31, se spune că animalele terestre și oamenii au fost creați în ziua a șasea. La fel ca în cazul corelației dintre ziua a doua și ziua a cincea, observăm și aici o corelație între despărțirea uscatului de ape din ziua a treia și umplerea pământului din ziua a șasea. Și de data aceasta, observăm derularea ordonată, cu un scop bine determinat, a evenimentelor creației, în concordanță cu Dumnezeuul ordinii (compară cu 1 Corinteni 14:33).

La fel ca în cazul animalelor create în ziua a cincea, formularea textului ne indică faptul că în ziua a șasea au fost create numeroase tipuri de animale. De asemenea, au fost create mai multe varietăți de animale sălbatice, animale domestice și animale târătoare.

Nu există un strămoș unic pentru toate animalele terestre; din contră, Dumnezeu a creat mai multe familii distincte de animale.

Observă expresia „după soiul lor” sau celelalte expresii similare din Geneza 1:11,21,24,25. Unii au încercat să vină cu această expresie în sprijinul ideii că au existat soiuri fixe, idee preluată din filosofia greacă. Grecii antici considerau că fiecare individ era expresia imperfectă a unui ideal neschimbător, cunoscut sub denumirea de „tip”. Totuși fixismul speciilor nu e în concordanță cu învățătura biblică, potrivit căreia toată natura a suferit din cauza blestemului păcatului (Romani 8:19-22). Noi știm că speciile au suferit transformări din ceea ce citim în blestemele din Geneza 3 (Ellen G. White a scris despre „blestemul întreit” care a căzut asupra pământului – blestemul de după căderea în păcat, blestemul de după păcatul lui Cain și blestemul de după potop) și din ceea ce vedem la paraziții și la animalele de pradă care produc atât de multă suferință și violență. Ca să înțelegem sensul expresiei „după soiul lor”, trebuie să studiem contextul în care ea este utilizată.

3. Citește Geneza 6:20, 7:14 și Leviticul 11:14-22. În ce context apare expresia „după soiul lor” sau o expresie echivalentă? Cum ne ajută aceste pasaje să înțelegem expresia din Geneza 1?

Expresia „după soiul lor” și celelalte expresii echivalente nu trebuie interpretate în sensul unei reguli de reproducere. Dimpotrivă, ea se referă la faptul că existau diferite soiuri de creaturi în relațiile respective. Unele versiuni ale Bibliei utilizează expresia „de soiuri diferite” ceea ce pare a respecta mai bine contextul. Expresia aceasta nu vorbește despre fixitatea speciilor, ci despre diversitatea făpturilor create în ziua a șasea. Încă de la momentul în care au fost create, au existat multe tipuri de plante și de animale.

2. APROFUNDEAZĂ!

Recomandare: Studiul textului din Geneza 1 ne oferă o bună ocazie de a discuta despre modul de abordare și de interpretare a textului biblic.

Comentariu biblic

Fapte flexibile sau adevăr neschimbător: Evoluționismul și credința într-o creație de dată recentă

(Recitiți în cadrul grupei Geneza 1.)

Creaționiștii care cred într-un Pământ tânăr consideră că Geneza 1 este o narațiune istorică fără echivoc care descrie modul în care Dumnezeu a creat lumea noastră în șase zile literale, consecutive, conexe. Totuși concepția aceasta este pusă în dificultate de teoria științifică actuală. Drept urmare, unii creștini încearcă să rezolve această discrepanță prin diverse metode.

Astfel, unii aleg să nege inspirația Scripturii, catalogând unele pasaje, precum cel din Geneza 1, drept niște relicve din trecutul preștiințific al omenirii. Deși admit că scriitorul Genezei a avut intenția de a prezenta săptămâna literală a creațiunii, o săptămână alcătuită din șapte zile, ei afirmă că scriitorul se înșela din punct de vedere științific. Alții încearcă să susțină atât inspirația Scripturii, cât și autoritatea teoriei științifice actuale. O tactică la care se recurge frecvent este aceea de a susține că Geneza 1 nu este o narațiune istorică, ci aparține unui alt gen literar, fapt care ne-ar permite să credem că zilele creațiunii nu sunt literale, ci niște epoci lungi. Aceste afirmații ridică totuși unele probleme la un studiu mai atent al textului.

În primul rând, în Vechiul Testament, atunci când cuvântul ebraic pentru zi (*yom*) apare însoțit de un numeral ordinal (prima, a doua etc.), cele două cuvinte luate împreună indică întotdeauna o zi literală. În plus, întrucât se face precizarea „a fost o seară și apoi o dimineață”, e dificil să evităm concluzia evidentă: intenția clară a scriitorului a fost aceea ca noi să citim relatarea ca pe un raport istoric cronologic, în care zilele amintite sunt zile reale, exact așa cum le cunoaștem noi astăzi.

În al doilea rând, există o particulă ebraică ce poartă denumirea de „consecutiva *waw*”, o particularitate a narațiunii istorice ebraice. (*Waw* este o conjuncție echivalentă în general cu conjuncția *și* sau *dar*. Conjuncția consecutivă *waw* este utilizată în narațiunile istorice pentru a arăta ordinea în care s-au petrecut evenimentele.)

La sfârșitul relatării despre cele șase zile ale creațiunii (crearea omului o vom studia mai târziu), găsim pentru prima dată în Biblie mențiunea despre ziua a șaptea.

4. Citește Geneza 2:1-3. Observă în mod special versetul 1, care subliniază încheierea întregii lucrări a lui Dumnezeu. Cum ne poate ajuta faptul acesta să înțelegem semnificația zilei a șaptea?

Cuvântul ebraic folosit în acest text pentru odihnă este *shabbath*, de unde provine și cuvântul Sabat pe care noi îl utilizăm astăzi. El indică încetarea muncii la încheierea unui proiect. Dumnezeu nu era obosit și nu avea nevoie de odihnă; El Și-a încheiat lucrarea de a crea lumea și de aceea S-a oprit. Bindecuvântarea Sa specială este așezată asupra zilei a șaptea. Pe lângă faptul că este „bindecuvântată”, ziua aceasta este și „sfințită”, cuvânt care are sensul de „pus deoparte”, „dedicat special lui Dumnezeu”. Prin urmare, Dumnezeu i-a dat Sabatului o semnificație specială în contextul relației Sale cu oamenii.

5. Potrivit cuvintelor Domnului Isus, care este scopul Sabatului? Marcu 2:27,28

Observăm că Sabatul nu a fost creat pentru că Dumnezeu ar fi avut nevoie de el, ci pentru că omul a avut nevoie de el. Dumnezeu a luat măsuri speciale pentru împlinirea nevoii omului. La sfârșitul primei săptămâni, El S-a odihnit de lucrarea Sa și Și-a dedicat timpul relației cu ființele pe care le crease. Oamenii aveau nevoie de această comuniune cu Făcătorul lor pentru a-și cunoaște locul în univers. Imaginează-ți câtă bucurie și uimire au simțit Adam și Eva când stăteau de vorbă cu Dumnezeu și când priveau lumea creată de El. Înțelepciunea acestei măsuri speciale pentru odihnă a devenit mai evidentă după păcat. Omul are nevoie de odihna Sabatului pentru a nu-L uita pe Dumnezeu și pentru a nu se lăsa absorbit cu totul de interesele materiale și de muncă.

Dumnezeu ne poruncește să punem deoparte a șaptea parte din viața noastră pentru a comemora faptul că El este Creatorul. Ce ne spune aceasta despre importanța acestei învățăături? Ce putem face pentru a avea o experiență mai profundă și mai bogată cu Domnul prin odihna în Sabat, la fel cum El Însuși a avut?

Toate narațiunile clasice din Geneza, inclusiv cea despre potop și cea despre jertfirea lui Isaac, sunt presărate din abundență cu consecutiva *waw*. Pe de altă parte, această conjuncție consecutivă este rareori utilizată în genul poetic – în Psalmii lui David sau în Cărțile înțelepciunii. Faptul că Geneza 1 întrebuițează consecutiva *waw* de peste patruzeci de ori, este o dovadă convingătoare că autorul a intenționat să scrie o narațiune istorică. Dar de ce este important acest lucru?

Reinterpretările capitolului 1 din Geneza încearcă să facă istoria creării pământului mai ușor de acceptat pentru mintea omului modern, în detrimentul textului luat ca atare, ridicând îndoieli cu privire la autoritatea Bibliei. Astfel, există o oarecare similaritate între aceste încercări și tentativele de reinterpretare a semnificației clare a Sabatului, în special a aspectului legat de ziua a șaptea, pentru a face ca poruncile lui Dumnezeu să fie mai ușor de acceptat pentru societatea care respectă duminica. Adepții acestei interpretări copiază metoda utilizată în catolicismul medieval, când se admitea că Biblia susține păzirea Sabatului zilei a șaptea, dar se afirma că există o autoritate mai înaltă decât Scriptura, permițând o modificare a interpretării. Și alți creștini, în încercarea lor de a susține autoritatea Bibliei și, simultan, de a ocoli faptul că Sabatul este ziua a șaptea, introduc diferite reinterpretări ale textului, nu cu mult diferite de încercările actuale de reinterpretare pentru Geneza 1. E posibil ca aceia care încearcă să afirme autoritatea textului, dar care totodată încearcă să ofere o reinterpretare mai pe gustul contemporaneității, să constate că le este mai dificil să recunoască sensul limpede al textului decât celor care neagă fățiș inspirația și autoritatea biblică.

De discutat: Cunoștințele științifice sunt revizuite continuu și, de aceea, nu sunt niciodată fixe și absolute. Spre deosebire de acestea, Cuvântul lui Dumnezeu este permanent adevărat și neschimbător. Gândește-te la ironia următoarei situații: De ce inversează unii creștini rolurile, tratând cunoștințele științifice ca pe niște adevăruri fixe și absolute, în timp ce tratează Scriptura ca pe un text relativ și revizuiabil? Acest tip de abordare pare a fi un atac asupra autorității Scripturii, dar ce ne spune răspunsul la această întrebare despre adevărata țintă a atacului?

- 6. Citește Geneza 1:5,8,31. Din ce este alcătuită o zi? Există în aceste versete vreun indiciu că zilele primei săptămâni ar fi fost în vreun fel diferite de zilele săptămânii din vremea noastră?**

Natura zilelor creațiunii a fost dintotdeauna un subiect de discuție controversat. Unii s-au întrebat dacă ele au fost zile obișnuite sau dacă reprezintă perioade mult mai lungi de timp. Descrierea oferită de text ne dă răspuns la această întrebare. Zilele din săptămâna creațiunii sunt alcătuite dintr-o seară (o perioadă de întuneric) și o dimineață (o perioadă de lumină) și sunt numerotate consecutiv. Prin urmare, alcătuirea lor și denumirea care le-a fost dată ne arată foarte clar că a fost vorba de zile obișnuite, așa cum le cunoaștem și noi astăzi: zile alcătuite dintr-o seară și o dimineață, o perioadă de întuneric și o perioadă de lumină. Descrierea zilelor săptămânii nu putea fi mai clară sau mai explicită de atât. Repetarea expresiei „și a fost o seară și o dimineață” subliniază faptul că fiecare zi a fost o zi literală.

- 7. Citește Leviticul 23:3. Ce indicii găsim aici referitor la faptul că săptămâna creațiunii a fost alcătuită din zile obișnuite, așa cum le cunoaștem și noi în prezent?**

Evreii antici nu au avut niciun dubiu cu privire la natura zilei Sabatului. Din punctul de vedere al lungimii ei, ziua Sabatului era o zi ca toate celelalte, însă ea aducea o binecuvântare specială de la Dumnezeu. Observă analogia explicită dintre săptămâna de lucru de șase zile a lui Dumnezeu și săptămâna noastră de lucru de șase zile și, respectiv, analogia dintre ziua de odihnă a lui Dumnezeu și ziua noastră de odihnă (vezi și Exodul 20:9,11). Mulți cercetători resping ideea că zilele creațiunii au fost zile literale, dar admit totuși destul de frecvent că scriitorii Bibliei le-au înțeles ca fiind literale.

Cât de importante sunt pentru relația noastră cu Dumnezeu încrederea în El și în Cuvântul Său! Dacă nu putem avea încredere în ceea ce afirmă Cuvântul Său despre un subiect atât de elementar și de clar descris precum creația în șase zile literale, atunci în ce altceva mai putem avea încredere?

3. APLICĂ!

Recomandare: O mare parte a acestui studiu face referire la principiile de interpretare. Cum să abordăm textul? Să lăsăm Scriptura să ne ofere normele și regulile de interpretare sau să „importăm” alte idei, în special din propria cultură și epocă, pentru ca să înțelegem textul mai bine? Răspunsul pe care îl dăm la aceste întrebări va influența foarte mult concepția noastră despre autoritatea Bibliei.

Întrebări

Studiul acesta analizează conexiunile cu Geneza 1 care există în Iov, în Psalmii lui David, în cărțile profeților și în învățăturile Domnului Isus.

Ce dovezi textuale din Geneza 1 ne descoperă cum și-a dorit autorul să înțelegem această relatare?

Cum afectează modul în care interpretăm Geneza 1 interpretarea altor învățături biblice, în special atunci când aceste învățături intră în conflict cu stilul de viață și concepțiile moderne?

De ce este important să acceptăm Geneza 1 în condițiile impuse de text în loc să introducem în interpretare idei din exterior?

4. ILUSTREAZĂ!

Recomandare: Ai în final ocazia de a sublinia cât de important este să lăsăm Scriptura să se interpreteze singură.

Activitate: Comparați metodele utilizate de oameni pentru a evita istoricitatea creațiunii cu metodele utilizate de unii pentru a încerca să evite unele aspecte ale adevărului despre Sabat sau despre natura omului. Ce asemănări există între aceste metode, din punctul de vedere al abordării textului biblic? Dar deosebiri? Ce înțelegem de aici despre importanța modului de abordare a textului Scripturii?

Zilele din săptămâna creației sunt numerotate și se precizează că ele au fost alcătuite dintr-o perioadă de întuneric (seara) și o perioadă de lumină (dimineața). Singura interpretare rezonabilă este că ele sunt la fel ca zilele din timpul nostru. Unii au făcut referire la Psalmul 90:4 și 2 Petru 3:8 pentru a susține că fiecare zi a primei săptămâni a durat, de fapt, o mie de ani. Concluzia aceasta nu este sugerată de text și nu ne ajută să rezolvăm problema ridicată de cei ce consideră că aceste zile reprezintă miliarde de ani.

În același timp, dacă zilele din Geneza reprezintă epoci lungi, ne putem aștepta ca, în dispunerea fosilelor să găsim o succesiune corespunzătoare a organismelor vii create în cele șase „zile” succesive ale creației. Astfel, primele ar trebui să fie plantele, care au fost create în „ziua” a treia, apoi animalele acvatice și păsările. În final, ar trebui să apară animalele terestre. Raportul fosilelor nu respectă această succesiune. Animalele acvatice apar înaintea plantelor, iar animalele terestre apar înaintea păsărilor. Primele fosile de pomi fructiferi și plante cu flori apar după aceste grupe. Singurul aspect comun este că oamenii apar la sfârșit în ambele rapoarte.

„Cu privire la fiecare zi a creației, raportul Sfintelor Scripturi declară că ea a constat dintr-o seară și o dimineață, la fel ca toate celelalte zile care au urmat.” (*Patriarhi și profeți*, pag. 112)

„Dar ipoteza celor necredincioși, că pentru desfășurarea evenimentelor din prima săptămână a fost necesar să treacă șapte perioade de timp cu o lungime nedefinită, lovește direct la temelia Sabatului din porunca a patra. Ea face neclar și obscur un lucru pe care Dumnezeu l-a făcut foarte clar. Este cel mai rău tip de necredință; căci, pentru mulți dintre cei care mărturisesc a crede raportul creației, ea este necredința deghizată.” (*Spiritual Gifts*, vol. 3, pag. 91)

Întrebări pentru discuție

1. Cum poate cineva să interpreteze Geneza prin intermediul unei teorii care, în esența ei, contrazice Scriptura?
2. De ce este important să înțelegem că știința, în ciuda binelui pe care îl face, rămâne totuși un simplu efort omenesc de a cunoaște lumea?
3. Știința studiază lumea noastră decăzută, care în prezent este foarte diferită de lumea creată la început. De ce este important să luăm în calcul acest aspect?